ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. D.

PETRO ALDOBRANDINO S. R. E. CARDINALI AMPLISSIMO.

MVTIVS SFORTIA.

CVM Fama tumidis buccis. PETRE ALDOBRANDINE Cardinalis Ampliſs. CLEMENTIS VIII. Pont. Maximi, tui patrui, heroicas, ſingulareſq; virtutes per totum ferè terrarum orbem diuulgaret: omniumq; animos in eius admirationem adduceret: ego illas procul audiens, & quodam mentis obtutu proſpiciens, vſque adeo illarum amore inflammatus ſum: vt diſrumperer, ſi tantum Pontificem, nobis Dei munere quaſi à cælo miſſum, aliquo extemporaneo poemate, vt par erat, non celebrarem. Itaque Admiratione vnà cum Amore mihi ingenium faciente, & carmina dictante, intra menſtruum ſpatium hoc poema in duos libellos diuiſum, abſolui. Cogitantiq; mihi cui nam hos dedicarem: tu ante omnes occurriſti. Cui enim ſanctiſſimi patrui laudes rectius, ac iuſtius nuncupari poſſent, quàm tibi dilectiſſimo eius fratris filio? Qui paternum, & auitum nomen ſuſtinens PETRVS ab illo diceris Petro, qui Iuriſprudentiæ Oraculum ſua ætate Sylueſtrum genuit, virum editis ingenij monimentis apud legum peritos celeberrimum, Summiq; noſtri Pontificis feli liciſſimum parentem. Tibi igitur, vt tanti nominis hæredi, & Illuſtriſſimæ ALDOBRANDINAE gentis ſpei, has dedico, ac dono. Sperans per te aliquando in ipſius Pont. Maximi manus peruenturas. Sed neſcio qua nam Dei fauentis gra-

tia: & quo felici euentu accidit, vt dum hi libelli prælo cuduntur, tu cum incredibili omnium lætitia à CLEMENTE VIII. tuo patruo de repentè inter ſacros, purpureosq; proceres aſcribereris: vt ſcilicet hi etiam inter ouantes applauſus vniuerſæ Romæ, acclamationesq; publicæ lætitiæ tibi congratulatum venirent. Aſpice igitur velut exorientem Solem hanc CLEMENTIADEM; eius enim præuia Aurora fuit illa Cantio: ſiue Ode, à me Hetruſcis Rythmis, ſed ſtylo condita tumultuario: vt opportunè gratulabunda alacri, recentiq; ore te recenti purpura renidentem ſalutaret. Atque equidem voluiſſem aliquid de tuis dicere virtutibus: vt pote de miro ingenij acumine: de morum, inculpatæq; vitæ candore: de bonarum artium varia diſciplina, qua imbutus es; de honeſtiſſima educatione, cum pueritiam tua ſumma cum laude inter doctos, ſanctosq; viros exegeris; de acri vigiliq; in tractandis ſerijs rebus dexteritate: ac demum de admirabili pietate, qua tu incenſus ſæculo renuntians: atque Illuſtriſſimas, opulentiſſimasq; nuptias reſpuens, ſanctiſſimi Patrui veſtigia ſecutus, optimamque partem eligens, Deo te mancipare, ac conſecrare voluiſti, cælibe, caſtaque vita contentus. Sed quoniam Epiſtolæ anguſtijs excludor, omitto, & in aliud tempus differo. Intereà has maximi patrui laudes, ſiue hanc CLEMENTIADEM, pacato vultu, alacrique animo ſuſcipe: ac me tibi pluribus de cauſis deditiſſimũ amplexari; ac protegere ne dedigneris. Vale. Romæ. Idibus Octobris. Anno à Partu Virginis. 1593.

MVTII SFORTIAE
ELEGIA
AD ILLVSTRISSIMVM ET REVERENDISSIMVM DOMINVM PETRVM ALDOBRANDINVM S. R. E. CARD. AMPLISS.

In qua ipſum de Rure, quò conualeſcendi gratia ſeceſſerat, ad ſuſcipiendum purpureum Galerum reuocat.

FLORIBVS, & viridi gaudens Elegia corona
Hæc tibi grataturn, condide PETRE, venit.
Illi tu vacuas præbe lætiſſimus aures,
Ipſa tibi claudo dum pede ſaltat ouans.
Tu morbos fugiens Romanas deſeris arces:
Et nunc in molli Tybure figis apros.
Nunc viſco deludis aues, nunc retia Ceruis
Tendis, & inſequeris lata per arua feras.
Delitijs te læta capit nunc Tuſcula villa,
Villa tumens etiam nunc Cicerone ſuo.

Atque

Atque hic maturas generoſas accipis vuas,
Pampinea Autumnus quas tibi fronte gerit.
Et nunc poma capis, calathis quæ ruſtica plenis
Fert Pomona tibi, Sole peruſta genas.
Nunc Muſas audis cantantes feſſus in vmbra,
Dum ſtrepitans herbas mobilis vnda rigat.
At magnus Patruus, claueis qui torquet Olympi,
E Vaticani vertice te reuocat.
Atque oſtrum, ſibi quod crines vmbrauerat olim,
Cui petaſus volucris cedit Atlantiadis:
Cui ſe Regales inclinauère coronæ,
Quod veriti prono vertice Sauromatæ:
Prætendit, geſtitque tuam hoc præcingere frontem.
Purpura te reuocat, deſere rura, PETRE.
Oſtrifer ille etiam reuocat, ſummusque Senatus,
Te ſocium cupiens cernere ſede tua.
Eia age; PETRE, *veni: clarum namq; ardet in oſtro*
Cernere te Tyberis, totaque Roma ſimul.
O quibus ipſe petris meritò te, maxime PETRE,
Contulerim? quantis tunc celebrabo modis:
Purpura velabit cum ſydere pulchrior artus,
Atque imitans flammas tempora lambet apex?
Tunc PETRE *charus eris; magno & ſacer ipſe To-*
Chara velut quondam, ſacraq. Petra fuit. (*nanti*
In qua ſuccenſus colluxit cœlitus ignis,
Cum virga hanc tetigit ſtellifer alipotens:

Quo

Quo conflagrauit Gedeonis victima caſa,
Victuroque Duci iam bona ſigna dedit.
Tuque eris ille lapis, quem funda excuſsit Hebræus
Paſtor: quoque ictus concidit ille Gigas.
Nam cum te CLEMENS Reges legabit ad alios,
Hos ipſe inflammans, ad piaque arma mouens,
Hæreticos ſternes victor, Turcasque fugabis;
Sic Domini fretus nomine magna geres.
Sicut & ille lapis, ſupero delapſus Olympo,
Quem Rex in ſomnis viderat Aſſyrius,
Non manibus (ſi parua licet cōponere magnis)
Montis at auulſus vertice ſponte ſua:
Creuit in immēnſum, terrasque impleuit, & orbem,
Cum ſtatuam fregit, comminuitque pedes.
Haud ſecus ipſe, PETRE, petra ſublimior omni
(Augebunt ſic te ſydera, Rexque Poli)
Vltra Apenninum creſces, ſuperabis & Alpes.
Sic condes inter nubila ſumma caput,
Alti vt tranſcendas iuga ninguida Pyrenæi,
Montibus haud ſolum celſior Italiæ.
Atque tuum Gallis, felixque cacumen Iberis
Longè oſtentabis, clarus vtriſque micans.
Eia age, PETRE, redi, ſacro nam murice pulchrum
Optat te mater cernere, teque ſoror.
Matutinus eris certè tu Lucifer illis
Purpureum referens ore rubente diem,

Dumque

Dumque tibi applaudens Tyberis gratabitur, oſtrum
Frondibus aſpergent Naiades, atque Roſis.
Eia age, PETRE, redi. facto nanque agmine Cycni
Per vada Phœbæi te Tyberina canent.
Iamque audire lyras videor per littora pulſas:
Thuſcaque Pierijs antra ſonare modis.
Tu lux, & magni Patrui tu charus ocellus:
Tu decus omne tuis: tu genitricis amor.
Vrbis delitiæ, tu, purpureique Senatus
Lampas, & Aonij ſpesque, ſaluſque chori.
Eia age, PETRE; redi. iam viribus ipſe refectis
Alter vt Alcides pondera magna ſubi.
Quo iam reſpiret patruus, vt cœlifer Atlas.
Te rerum faſces, ſeriaque alta manent.
Sic poſitis plectris erupit in Hectora ſæuum
Acrior Aeacides, acrior arma tulit.
Aſpice diſcordes Gallos, Turcamque minantem
Horrida nunc terris, horrida bella mari.
Ergo veni, & tantis conſultus conſule rebus:
Inque Patrum medio iam tua verba ſonent.

F I N I S.